

Toz duman dağıldığında gerçek ortaya çıkar.

İmanı inkişaf ettirmeye, taklitten tahkike yükseltmeye ne kadar muhtaç olduğumuzu, İmam Gazali'nin şu sarsıcı temsili ne güzel anlatır:

İman, tek bir sözden ibaret değildir; yetmiş küsur şubesi olan derin bir hakikattir. Zirvesi “Lâ ilâhe illallah”tır, en alt basamağı ise yoldan eziyeti kaldırmaktır.

Bu yüzden günahkâr birinin, salih bir kula “Sen nasıl mü'minsen ben de öyleyim” demesi; kabak sarmaşığının selvi ağacına “Ben de ağacım, sen de” diye seslenmesine benzer.

Selvi ağacı ise sükûnetle cevap verir: “İsme aldanma...Sonbahar rüzgârları estiğinde hakikat ortaya çıkacak; senin kökün kopacak, yaprakların dökülecek.

Evet... Mevsimler değişir, rüzgârlar sertleşir. Bu zamanda şüphe ve dalâlet fırtınaları estiğinde; kökü derinlere uzananla, toprağa tutunamayan ayrılır. Birinin yaprakları savrulur, diğerinin gövdesi dimdik kalır. Çünkü iman, dilde taşınan bir söz değil; kalpte kök salan bir hakikattir.

Toz duman dağıldığında anlaşılır: Altındaki at mı, yoksa merkep mi...

Ve o büyük imtihanın nihai hükmü, ancak son nefeste verilir. O an geldiğinde, ya kökünden kopan bir yaprak gibi savrulursun; ya da sarsılmaz bir ağaç gibi Rabbine doğru dimdik yükselirsin.

Taklidî iman, kökü zayıf bir kabak ağacı gibidir; dalâlet fırtınaları karşısında kolayca savrulur.

Oysa iman, sadece bir tasdik değil; mertebeleri olan bir hakikattir. Bize düşen, imanı tahkike çıkarıp kemale erdirmektir.

Peki bu asrın fırtınalarına dayanacak bir çare var mı?

Hamdolsun ki var. Cenâb-ı Hak, bu zamanın Müslümanlarına, Kur'ân'dan süzülmüş bir rehberi, Bediüzzaman Said Nursî vasıtasıyla ihsan etmiştir. **Risale-i Nur, imanını kurtaran ve tahkike erdiren nice insanların şehadetiyle, bu asrın güçlü bir mürşididir.**